

РОЗБІРКИ ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ?

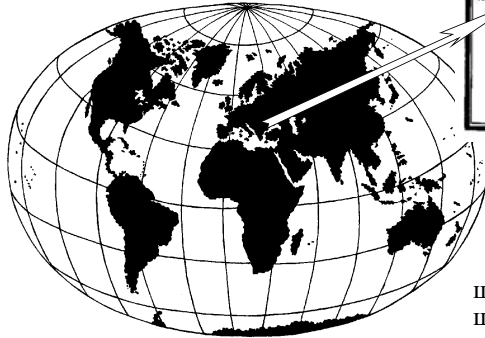
«Не знаю, чи є ще такий народ на світі, який мав би стільки героїв і стільки зрадників, як їх мають українці».

Роман Купчинський

12 січня 2022 року директор ЦРУ Вільям Бернс особисто прибув до Києва аби перекопати Володимира Зеленського в серйозності намірів Путіна. Президентів України були надані детальні плани нападу. Однак висновки не були зроблені. Не були належним чином облаштовані позиції, не були збудовані укріплення.

Натомість Володимир Зеленський 19 січня взявся випромінювати перед громадянами України незрозумілий оптимізм у дусі совєтського КВН («ми націнаємо КВН...») або ж полум'яних передовиць друкованого органу ЦК КПСС газети «Правда». Згадаймо: «Хіба загроза масштабної війни з'явилась тільки зараз? Ці ризики існують не один день. І вони не стали більшими... Що робити вам? Тільки одне. Зберігати спокій, холодну голову, впевненість у своїх силах, у своїй армії, у нашій Україні. Не накручувати самих себе, на все реагувати мудро, а не емоційно! Не думати тривожно і постійно «Що ж буде завтра, що ж буде в майбутньому». А знати. Розповідаю. 22 січня ми відзначимо День Соборності України. Відкриємо Запорізький міст. За рік – збудуємо найбільшу трасу в Україні від Ужгорода до Луганська. Будемо будувати дороги, мости, школи, стадіони, вагони, літаки і танки. Вакцинуємо переважну більшість населення. В квітні – відзначимо Великдень. В травні як завжди – сонце, вихідні, шашилки, і звісно – День Перемоги. А далі літо. Ми будемо здавати ЗНО, вступати до університетів, планувати відпустку, копати городи, одружуватись і гуляти весілля. А далі осінь. Де сподіваюсь – ми будемо вболівати за нашу збірну на Чемпіонаті світу з футболу в Катарі. А далі зима».

До початку війни залишався місяць, а Зеленський у своєму зверненні не висловив жодних претензій москвитам. Натомість взявся звинувачувати вітчизняні масмедіа та західних партерів у поширенні неперевіреної інформації про начебто підготовлене Путіним вторгнення. Хоча про загрозу російського вторгнення офіційно за-

явив ще 21 листопада 2021 року навіть начальник ГУР МО Кирило Буданов: «РФ зосередила понад 92 тис військовослужбовців біля кордонів України і готується до нападу наприкінці січня або на початку лютого 2022 року, при цьому оцінки термінів цієї атаки у розвідок США та України майже збігаються».

І що? Зеленський жодним словом не обмовився про конечну потребу мобілізації суспільства перед ймовірною агресією. Щоправда згадав про будівництво танків, хоча керівництво Харківського танкового заводу імені Малишева повідомило, що за браком обігових коштів, через заборгованість по зарплаті чверть працівників буде переведено на одноденний робочий день.

В інтерв'ю «Гордону» міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба розповів, що 22 лютого президент США під час особистої зустрічі з ним сказав, що буде війна. Кулеба зачитував слова Байдена: «Буде війна. Ми будемо з вами до упору, до кінця». Цю інформацію міністр одразу ж передав Володимирі Зеленському. Той сказав: «Добре, це теж враховуємо у загальній картинці».

Того ж дня одіозний голова Комітету Верховної Ради з податкової та митної політики Данило Гетманцев істерично виступив проти виділення додаткових коштів для ЗСУ – в законопроекті від «Європейської солідарності» йшлося про виділення в бюджеті додаткових 50 мільярдів гривень для підвищення виплат військовим, поповнення матеріальних резервів і закупівлю озброєнь. У висліді на будівництво й ремонт доріг 2022 року

було передбачено 140 мільярдів гривень, а на закупівлю, ремонт, модернізацію озброєнь та техніки збройних сил – лише 28 мільярдів.

У цьому контексті вже не дивує, що за десять днів до вторгнення рашистів на КПВВ «Чонгар» та «Каланчак» розпочали курсувати шатли від пункту пропуску до адмінмежі.

А вже через десять днів цим маршрутом на територію України увійшли війська РФ, захопивши південь країни, Херсон, Мелітополь, Енергодар та заблокували Маріуполь...

24 лютого, аби виграти дорожній час, українське командування вирішило підірвати Генічеський автомобільний міст на Херсонщині. Морський піхотинець Віталій Скакун замінував важливий стратегічний об'єкт, але вчасно відійти не встиг – до мосту вже рушили російські танки. Відважний морпіх лише встиг повідомити про підрива мосту. Його руйнація уповільнила просування ворога, а підрозділ зміг передислокуватися та організувати оборону. Віталію Скакуну було присвоєно звання Героя України. Посмертно.

Того ж дня підполковник Володимир Шубравий з невеликою групою бійців-прикордонників на блок-посту, розташованому на стратегічному бетонному мосту через річку Уж і через який проходить автодорога Мозир-Київ, зробили те, що повинні були зробити наші сапери на півдні України.

Цей блок-пост за 30 кілометрів од Білорусії. До Києва 90 кілометрів. Таку відстань військова колона долає за дві з половиною години – своєрідний марш-кидок.

Уранці 24 лютого з Мозиря почали рухатись колони ворожих танків, БМП, вантажних автомобілів з рашистським спецназом. Наші бійці пропустили танки на бетонний міст і підірвали його. Ворожа техніка опинилась в річці.

Плацдарм прикордонники утримували близько 5-6 годин. За цей час біля Києва виростала лінія оборони...

«Як могло трапитися, що практично як на параді, за п'ять-сім днів практично без бою був взятий Херсон, Нова Каховка, Мелітополь?» – дивується генерал-лейтенант СБУ, Герой України Григорій Омельченко в інтерв'ю Прямому. І далі: «Вже 3 березня, через тиждень після повномасштабного вторгнення, був повністю оточений Маріуполь. Я чекав реакції вищого військово-політичного керівництва на те що трапилось. Як генерал СБУ, як колишній начальник відділу військової контррозвідки і слідчий, як кандидат юридичних наук я розцінюю це не як якусь злочинну халатність. Це пряма зрада...

Я знаю, що всі мости, які з'єднуювати півострів Крим з материковою Україною, були настільки професійно заміновані такою кількістю вибухівки, що якби їх підірвали, то відновити навіть за декілька місяців було б неможливо.

Весь південь, Херсонська область, був замінований так, що рвало б на шматки танки, якби їм у випадку десантування вдалось туди потрапити. Однак шляхи були розміновані.

А ще є вже всесвітньо відомий Антонівський міст через Дніпро, який

з'єднує дві частини Херсона, і залізничний міст поруч. Чому вони не були підірвані?

Далі. Нова Каховка. Дамба. Міст, який з'єднує два береги Дніпра і через який немов на параді пройшла російська бронетехніка, в відтак були окуповані чималі території Запорізької області, зокрема Енергодар, де розташована Запорізька АЕС.

Кожна людина, яка навіть не служила у війську, розуміє, що Збройні сили – це не колгосп. Це сувора вимова навчача вертикаль. Є Верховний головкомандувач, президент України. Є Головнокомандувач ЗСУ, начальник Генерального штабу. Є Центральне управління інженерно-саперних військ ЗСУ. У своїй структурі воно має різноманітні окремі полки. Один з них знаходиться в Одеській області, ще один – у Запорізькій. Є командири цих частин. Виникає просте запитання: хто віддав командирам саперів наказ не підривати мости або наказав їх розмінувати? У мене є свідчення посадових осіб, що за тиждень до вторгнення були розміновані загороження.

Радник, чи помічник, чи пресекретар керівника Офісу президента Олексій Арестович каже, що південь України ми... Вжив нецензурне слово.

Від секретаря РНБОУ я почув, що проблемою розмінування тери-

торії півдня України нехай розбираються правоохоронні органи. Міністр оборони також сказав, що розберемося і винні будуть покарані після перемоги...

Ні. Під час війни за вчинення таких злочинів має бути моментальне покарання. Там не було злочинної халатності. Там повністю була зрада. Пред'явили звинувачення у державній зраді керівникам СБУ в Херсонській області, управлінню СБУ в Криму, якими начебто були видані мапи мінних полів... Даруйте. На кого це розраховано? Для наївних людей? Чи «диванних експертів»? Та не було мап мінних полів у працівників служби безпеки. За тиждень до широкомасштабного вторгнення вже все було розміновано.

У мене запитання до керівництва ГУР МО і новопризначеного керівника військової розвідки. Куди дивилася розвідка?

Немає сьогодні в нас такого начальника контррозвідки який був у Нестора Махна – Льови Задова. Він дуже швидко, впродовж трьох днів, знайшов би винних. За законами військового часу їх поставили б до стінки і прилюдно розстріляли».

Наразі запитання без відповідей. Чекатимемо на з'ясування всіх обставин заці півдня України після Перемоги?

Олег К. РОМАНЧУК

